



Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

de arte interpretandi eine glänzende Probe seiner erfolgreichen Bemühungen für Griechische Texte gegeben hat, hält unsere Sammlung der Babriusfabeln in ihrem Hauptbestand für ein klägliches Nachwerk von Mönchen, die weder viel Verstand noch eine ausreichende Kenntniß der Griechischen Sprache besaßen hätten. Wir sind gespannt die Gründe dieser wunderlichen Hypothese zu vernehmen. Einstweilen begnügen wir uns zwei Argumente zu beseitigen, die Cobet für seine Ansicht aus unserer Stelle ziehen wollte. Wenn er zunächst die Messung von δέδιδι mit langer Penultima für fehlerhaft hielt (auch andere haben schon vor ihm daran Anstoß genommen), so übersah er den gleichen Gebrauch des Nikander, Alexiph. 443: ἄσσα σὺ μὴ δέδιδι, s. Meineke Exercitatt. in Ath. Spec. II, p. 42. Dagegen ist Cobet in vollem Recht, wenn er B. 4 ἀτεχνῆς für ungriechisch erklärt; denn ἐντεχνῆς und κακοτεχνῆς sind Fictionen der Lexicographen. Das ἀτεχνῆς enthält auch einen prosodischen Fehler, ja es ist nicht einmal dem Sinn angemessen, da der Asklepiade schon im ersten Vers als ἀτεχνος bezeichnet wurde. Ehe wir indeß den Autor der Fabel anklagen, ist es billig zuzusehen, ob nicht eine Abschreibersünde uns vorliegt, die sich durch eine einfache Verbesserung tilgen läßt; und ich glaube nicht fehlzugreifen, wenn ich den gerügten Mängeln durch den Vorschlag abhelfe:

ὃδ' ἀτενῆς ἰατρὸς εἶπεν εἰςβαίνων,

„so sprach der harte, unerbittliche Arzt beim Eintreten“. Ueber das Wort ἀτενῆς handelt unter andern Ruhnken Tim. p. 53 sq.

Halle.

August Nauck.

Analecta critica.

1. Sueton. vit. Tiber. c. 29.

‘Dixi et nunc et saepe alias P. C. bonum et salutarem principem, quem vos tanta et tam libera potestate instruxistis,

Senatui servire debere et universis civibus saepe, et plerumque etiam singulis'.

Tiberii ad Senatum sunt verba, civilitatis speciem affectantis. At ut omnia bene conveniant, corrigendum: 'senatui *semper* servire debere'. Nam sic demum consummatum subdoli animi artificium deprehenditur, restituta simul gradatione inversa.

2. Curtius Rufus L. IV. c. 9. (38.)

'Rex monere, ut satis haberent arma retinere, cetera se redditurum: sed neque consilium, neque imperium accipi poterat: obstrebat hinc metus, praeter hunc invicem *nutantium* mutuus clamor'.

Militum Alexandrinorum laborem, cum Tigrin traiciunt, Curtius describit, sed neque *nutantium*, quod Mützellius (in editione altera) frustra conatus est explicare, neque *natantium* convenit. Legas: 'praeter hunc invicem *hortantium* mutuus clamor' et conferas similem descriptionem apud Tacit. Annal. L. I. c. 70: 'Non vox et mutui hortatus iuvabant, adversante unda: nihil strenuus ab ignavo, sapiens ab imprudenti, consilia a casu differre: cuncta pari violentia involvebantur'.

3. Tacitus Ann. L. I. c. 15.

'Inter quae tribuni plebei petivere, ut proprio sumtu ederent ludos, qui de nomine Augusti fastis additi Augustales vocarentur: sed decreta pecunia ex aerario, utque per circum triumphali veste uterentur: curru vehi haud permissum: mox celebratio *annum* ad praetorem translata, cui inter cives et peregrinos iurisdictio evenisset'.

Coniiciunt *annuum* vel *annua*, quorum neutrum ferri potest. Mihi quidem scribendum videtur: 'Mox celebratio *agonum* ad praetorem translata'. Nam tale quid instituta sententia flagitat, et vocabulum agonis non alienum ab horum scriptorum usu; vid. Sueton. vit. Neron. c. 21: 'Cum magni aestimaret cantare, etiam Romae Neroneum agona ante praestitutam diem revocavit.' Cf. ibid. c. 22 et 23. Plin. Ep. IV. 22: „Gymnicus agon apud Viennenses ex cuiusdam testa-

mentq celebrabatur'. X. 79: 'Instituendos quinquennales agonas, qui Traiani appellantur'.

4. Tacit. Annal. L. III. c. 37.

'Utrumque in laudem Drusi trahebatur, ab eo in urbe inter coetus et sermones hominum obversante secreta patris mitigari. Neque luxus in iuvene displicebat: huc potius intenderet, diem *aedificationibus*, noctem conviviis traheret, quam solus et nullis voluptatibus avocatus moestam vigiliam et malas curas exerceret'.

Locum vario modo tentatum sic censeo corrigendum: 'diem *daret factionibus*, noctem conviviis traheret'. Quae bene congruunt cum iis, quae de Drusi moribus Dio Cassius refert LVII. c. 14: Τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχοῖτο, ὥστε καὶ πληγὰς ἱππεὶ ἐπιφανεῖ δοῦναι καὶ διὰ τοῦτο καὶ Κῆστωρ ἐπωνύμιον λαβεῖν· τῇ τε μέθῃ κατακορῆς οὕτως ἐγίγνετο, ὥστε ποτὲ νυκτὸς ἐμπροσθεῖσι τισιν ἐπικουρῆσαι μετὰ τῶν δορυφόρων ἀναγκασθεῖς, ὕδωρ αὐτῶν αἰτούντων, θερμόν σφισιν ἐγγέαι κέλεῦσαι· τοῖς τε ὀρχησταῖς οὕτω προσέκειτο, ὥστε καὶ στασιάζειν αὐτοὺς, καὶ μηδ' ὑπὸ τῶν νόμων, οὓς ὁ Τιβέριος ἐπ' αὐτοῖς ἐνενηνόχει, καθίστασθαι. Adde ipsum Tacitum L. I. c. 76: 'Edendis gladiatoribus, quos Germanici fratris ac suo nomine obtulerat, Drusus praesedit, quanquam vili sanguine nimis gaudens.'

5. Cornelius Nepos vit. Alcib. c. 3.

'Posteaquam robustior est factus, non minus multos amavit, in quorum amore, quoad licitum est, *odiosa* multa delicate iocoseque fecit, quae referremus, nisi maiora potioraque haberemus'.

Parum verisimile est, Nepotem impotentem Alcibiadis superbiam speciosa hac oratione excusavisse, atque nonnulli codices *odiose* exhibent. Corrigendum videtur: '*Odiose multa*, multa delicate iocoseque fecit'; quae a rei veritate non recedunt. Geminavi adiect. *multa*: nam quamvis brachylogiae usus et Graecis et Latinis non sit infrequens, ta-

men si semel hic scripseris multa, duriuscula foret oratio. Verba autem, '*quoad licitum est*' significant: *quamdiu vixit*.

6. Cornelius Nepos vit. Attici c. 3.

'*Quamdiu adfuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit: absens prohibere non potuit. Itaque aliquot ipsi et Phidiae locis sanctissimis posuerunt: hunc enim in omni procuratione reipublicae actorem auctoremque habebant*'.

De Phidia principe Atheniensium nihil omnino compertum habemus. Nisi prorsus fallor, scribendum: '*ipsi et Midiae*'. Midiam enim, Romanis rebus faventem et ob id ipsum ab Aristione patria expulsum, qui deinde una cum Calliphonte a Sulla impetravit, ut urbe expugnata victis tandem aliquando parceretur, consentaneum est in civitate, quemadmodum Sulla conformaverat, principem obtinuisse locum. Conferas de hoc Midia Plutarchum vit. Sull. c. 14: '*Ἀλλὰ γὰρ τοῦτο μὲν Μειδίον καὶ Καλλιφῶντος τῶν φυγάδων, δεομένων καὶ προκυλινδουμένων αὐτοῦ, τοῦτο δὲ τῶν συγκλητικῶν, ὅσοι συνεστράτευον, ἐξαιτουμένων τὴν πόλιν, αὐτὸς τε μισθὸς ὢν ἤδη τιμωρίας, ἐγκώμιόν τι τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων ἐπειπὼν, ἔφη, χαρίζεσθαι πολλοὺς μὲν ὀλίγοις, ζῶντας δὲ τε-θνηκόσιν; ubi scribendum πολλοῖς μὲν ὀλίγους. — Sed etiam quae sequuntur apud Nepotem corrupta sunt:*

'*Igitur primum illud munus fortunae quod in ea potissimum urbe natus est, in qua domicilium orbis terrarum esset imperii, ut eandem et patriam haberet et domum: hoc specimen prudentiae, quod quum in eam se civitatem contulisset, quae antiquitate, humanitate, doctrina praestaret omnes, unus ei ante alios fuit carissimus*'.

Apparet Atticum fortunatum dici, quod Romae natus sit, prudentem, quod Athenis vixerit: haec enim ei fuit altera quasi patria: nullo igitur pacto ad Romam referri possunt verba: *ut eandem et patriam haberet et domum*: — nam hoc iudicii erat. Quare haec verba sic videntur transponenda esse: hoc specimen prudentiae, quod quum in eam se civitatem

centulisset, quae — praestaret omnes, unus ei ante alios fuit carissimus, *ut eandem et patriam haberet et domum.*“

7. Virgilius Cir. v. 92:

Quare quae cantus meditantī mittere *certos*
Magna mihi cupido tribuistis praemia, Divae
Pierides: quarum castos *altaria* postes
Munere saepe meo inficiunt, foribusque hyacinthi
Deponunt flores.

Pro *certos* cum codd. *cocos* vel *coecos* exhibeant, *doctos* scribendum puto. Deinde *altaria* corruptum esse manifestum est: sed qui nuper *calparia* Festi usus glossa coniecit, a vero longissime aberravit. Nam ut nihil dicam de opico et invenusto vocabulo, (dolia enim, non pateras significat), vinum Musis libari parum est probabile: sobriis enim gaudent hae deae sacris, vide Polemonem ap. Schol. Soph. Oedip. Col. v. 100: Ἀθηναῖοί τε γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνη, Μούσαις, Ἥοϊ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ. Equidem emendandum esse arbitror:

quarum castos *alabastria* postes

Munére saepe meo inficiunt.

Apte enim postes sacelli coronis simul et unguentis decorantur; conf. C. Fr. Hermann Antiquitat. Sacr. §. 24. 16.

Theodorus Bergk.